

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne skal understrege, at dette forslag handler om ligestilling af mandlige og kvindelige præsters adgang til ansættelse i folkekirken.

Dermed bliver forslaget også et spørgsmål om rækkevidden af den generelle dispensation fra ligebehandlingsloven, der i dag er gældende for præster, der søger stilling i folkekirken.

Hjemmelen findes i bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 om fravigelse af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. for så vidt angår præstestillinger – en generel dispensation, som gør det muligt at diskriminere på grund af køn i forbindelse med ansættelse af præster i den danske folkekirke.

Det er efter forslagsstillernes opfattelse afgørende, at der som udgangspunkt er lige muligheder for mandlige og kvindelige præster, når de søger stillinger som præster i den danske folkekirke, og afslag på en ansættelse bør, som det er muligt i dag, ikke kunne begrundes i køn.

Dispensationen har ifølge Kirkeministeriet hjemmel i grundlovens § 67 om beskyttelse af trosfriheden, jf. svar på PØU alm. del – spm. 39, folketingsåret 2006-07.

Grundlovens § 67 siger således:

»Borgerne har ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider imod sædeligheden eller den offentlige orden.«

Det antages i den juridiske litteratur, at friheden til gudsdyrkelsen også omfatter praktiske foranstaltninger med direkte betydning for gudsdyrkelsen, herunder f.eks. uddannelse og udpegning af præster (se f.eks. »Grundloven med kommentarer«, redigeret af Henrik Zahle, 2. udg., s. 415, Kbh.: Jurist- og Økonomiforbundet, 2006).

Beskæftigelsesministeriet og senest Kirkeministeriet har besvaret spørgsmål fra henholdsvis Arbejdsmarkedsudvalget og Det Politisk-økonomiske Udvalg¹⁾ om bekendtgørelse nr. 350 af 10. juli 1978 om fravigelse af lov om ligebehandling af mænd og kvin-

der med hensyn til beskæftigelse m.v. for så vidt angår præstestillinger.

Bekendtgørelsen undtager folkekirken og andre trossamfund fra at følge reglerne i ligebehandlingsloven ved besættelse af præstestillinger.

Kirkeministeren besvarede et spørgsmål, ovennævnte spm. 39, fra Folketingets Politisk-økonomiske Udvalg om bekendtgørelsen således:

»Hvad er begrundelsen for, at ligestillingsloven ikke skal gælde for den danske folkekirke, og mener ministeren, at det fortsat skal være tilladt for de mandlige præster at diskriminere deres kvindelige kolleger?«

Svar:

»Jeg kan oplyse, at Kirkeministeriets bekendtgørelse af 10. juli 1978 om fravigelse af lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse m.v. for så vidt angår præstestillinger, indeholder en dispensation fra ligebehandlingsloven, som er generel for ansættelse i præstestillinger og dertil svarende stillinger for alle trossamfund.

Grundlovens § 67 giver borgerne ret til at forene sig i samfund for at dyrke Gud på den måde, der stemmer med deres overbevisning, dog at intet læres eller foretages, som strider mod sædeligheden eller den offentlige orden.

Bekendtgørelsen er begrundet i grundlovens bestemmelse om trosfrihed i § 67 og var i sin tid en forudsætning i forbindelse med behandlingen af lovforlaget ...«

Forslagsstillerne mener, at svaret kan læses sådan, at grundlovens § 67 gjorde det nødvendigt at undtage såvel folkekirken som øvrige trossamfund fra reglerne i ligebehandlingsloven.

Det fremgår dog af forarbejderne til ligebehandlingsloven, at Kirkeministeriet oprindeligt påpegede, at grundlovens § 67 alene gjorde det nødvendigt at undtage andre trossamfund end folkekirken fra ligestillingsloven.

Det fremgår således bl.a. af bemærkningerne til lovforslaget § 11 (L 148 af 10. januar 1978), at som